

در باره روز جهانی کارگران سال ۱۳۸۶ هجری شمسی

رفقای کارگر و زحمتکش!

نیازی به اینکه در مورد اهمیت روز جهانی کارگران سخن گویم نیست زیرا همه کارگران و زحمتکشان در عمل از شرایط زندگی خود در جامعه سرمایه داری مطلع هستند. نیازی هم به توضیح طرز تفکر (ایده نولوژی) بین استثمارشوندگان و استثمارگران نیست. حتی نیازی هم نباید تأکیدی در برگزاری مراسم روز جهانی کارگران باشد. اما باید صددرصد تأکید در چگونه برگزاری بزرگداشت این روز ضد نظام استثمارگران و تأکید بر سازماندهی حرکت‌های اعتراضی هرچه مستحکم تر و باشکوه تر از طرف کارگران و زحمتکشان در این روز شود، بایستی تأکید بر ارتباط بین المللی کارگران شود، بایستی در هر کشور بنا به شرایط و موقعیت سیاسی کارگران و زحمتکشان کدامین روش ها و حرکت های اعتراضی از طرف پیشروان، رهبران کارگری و کمونیستها سازماندهی شوند تأکید گردد، و مسائلی در این زمینه ها و مطرح کردن مطالبات آتی و آتی کارگران و زحمتکشان.

اضافه بر اینها تأکید میکنیم که سرنگونی بورژوازی هر کشور بایستی بدست کارگران و زحمتکشان همان کشور در جهت کسب قدرت سیاسی و نابودی نظام استثمارگرانه یعنی لغو مالکیت خصوصی در جهت برقراری مالکیت اشتراکی صورت گیرد. اما این به این معنا نیست که اتحاد بین المللی کارگران و زحمتکشان برای این هدف صورت نگیرد بلکه برعکس اتحاد بین المللی طبقه کارگر و زحمتکش بایستی هرچه مستحکمتر، متحدانه تر و آگاهانه تر سازماندهی شود. اتحادی که امروز در سطح کره زمین بین کارگران و زحمتکشان کشورها هست تنها به هیچوجه حتی در مبارزات جاری کارگران و زحمتکشان هر کشور رضایت بخش نیست بلکه اساساً بهیچوجه کمکی در کسب قدرت سیاسی توسط کارگران و زحمتکشان هر کشور نمیکند. بایستی تغییر ریل هر چه سریعتر در سطح کشوری و بین المللی انجام گیرد. بایستی این موضوع در بین کارگران و زحمتکشان در سطح بین المللی بطور وسیع مطرح گردد. این وظیفه بدون وقفه پیشروان و رهبران کارگران و زحمتکشان و کمونیستهاست. کمونیستها منافع جدا از منافع کارگران و زحمتکشان ندارند. بنابراین کمونیستها یا اعضاء تشکل ها (مانند احزاب و سازمانهای سیاسی) باید عضو اتحادیه های حرفه ای فعلی و آتی خود هم باشند زیرا تشکل سیاسی بدون هدف مبارزه طبقاتی دیگر تشکل نخواهد بود.

در رابطه با اول ماه مه امسال تأکید میکنیم که کارگران و زحمتکشان حداقل همراه با بیکاران، بازنشستگان، دانشجویان و دانش آموزان یعنی نیروی کار آتی بطور گسترده و متشکلانه دست در دست هم هرچه باشکوتر بزرگداشت روز جهانی کارگران (۱۱ اردیبهشت) را با مطرح کردن هرچه شفاف تر مطالبات خود اعم از اقتصادی، سیاسی و اجتماعی از طرق مختلف در سطح محلی و سراسری برگزار نمایند. باید از این طریق قدرت و توانایی خود را در این روز هم به هم طبقه‌ایهای خود و هم به بورژوازی در کسب قدرت سیاسی نشان دهیم. از اینرو در ایران، ترکیه، پاکستان و کشورهایی که دارای نظام‌های ضد کارگری صددرصدی هستند بایستی سازماندهی اعتراضات روز جهانی کارگران و زحمتکشان مخفیانه صورت گیرد. همچنین بایستی بخصوص برای دانشجویان و دانش آموزان مسئله کار و سرمایه، سرمایه دار و کارگر و استثمار توضیح داده شود. اول ماه مه بایستی در همه کشورها بطور کامل با دریافت حقوق کامل تعطیل گردد. باید در این روز دانشجویان و دانش آموزان سر کلاس درس حاضر نشوند و یکپارچه اعلام نمایند: این روز روز ماست، روز جلسات ماست، روز نشانه اتحاد ما جهت پایان بخشیدن به استثمار و جهل و خرافات است، روز برابری حقوقی و اجتماعی همه افراد است و غیره. طبقه کارگر و زحمتکش بایستی توجه داشته باشند که فریب دروغ‌های بورژوازی خودی و غیر خودی را نخورند و در جنگ بورژواها در دفاع از این یا آن بخش از بورژوازی، در جنگ شرکت نکنند. وظیفه طبقه کارگر و زحمتکش بایستی در هر شرایط و زمانی سازمان دادن تشکیل خود جهت کسب قدرت سیاسی و پیش بردن اهداف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی و الغاء مالکیت خصوصی باشد.

چنانچه در روز اول ماه مه و هر زمان دیگر نیروهای نظامی، انتظامی و ارادل و اوباش (پلیس سیاسی) بورژوازی حاکم دخالت نمایند فراخوان اعتصابات سراسری بلادرنگ سازماندهی و اعلام گردد، از تمامی تحرکات نظامی، انتظامی و ارادل و اوباش رژیم سرمایه داری و جنایتکار حاکم بطور مخفیانه عکس برداری گردد و در اختیار رسانه‌های عمومی اپوزیسیون رژیم قرار گیرد. بایستی از تمام قضاتی که علیه کارگران و زحمتکشان حکم صادر میکنند مخفیانه عکس گرفته شود تا در آینده به سزای اعمالشان برسند. همچنین در ازای هر یک از فعالین سیاسی و جنبش‌های کارگری که رژیم حاکم دستگیر، زندانی، آزار و شکنجه و اعدام میکند ده (۱۰) نفر از سران رژیم اعم از قوه مقننه، قضایه و اجراییه را از بین ببرید!!!

در کشورهای پیشرفته اقتصادی که طبقه کارگر و زحمتکش دارای اتحادیه‌های حرفه‌ای هستند و اول ماه مه در این کشورها بطور رسمی تعطیل است نیز طبقه کارگر و زحمتکش بایستی

بطور گسترده و متحدانه به بورژوازی کشور خود بدون کوچکترین توهمی حمله کنند. بعنوان مثال فراخوان انتخابات مجدد داده شود و غیره. بایستی اتحادیه های حرفه ای مستقل را سازمان دهند. زیرا اتحادیه های حرفه ای فعلی به هیچ وجه مستقل نیستند و به همین دلیل است که بورژوازی به خود اجازه دخالت کردن در امور تشکیلاتی اتحادیه های کارگران از جمله تغییر حق عضویتها میدهد و در مقابل رهبران اتحادیه ها نمی تواند هیچگونه عکس العملی از خود نشان دهند. باید کارگران و زحمتکشان کشورهای پیشرفته اقتصادی که تنها دارای اتحادیه های حرفه ای هستند بلکه حتی دارای سازمان سراسری یعنی مرحله بالاتری از سازماندهی حرفه ای هستند دارای برنامه سیاسی، اقتصادی و اجتماعی دوره ای نیز باشند. بایستی بجای اساسنامه فعلی که با هدف «برابری» یعنی فعالیت در چارچوب نظام بورژوایی است اساسنامه ای با هدف الغاء مالکیت خصوصی تنظیم و در کنگره آتی اتحادیه ها و سازمان کشوری کارگران و زحمتکشان تصویب شوند. باید رهبران اتحادیه ها و سازمان های سراسری کارگران و زحمتکشان بصورت شورایی کامل عمل کنند یعنی با دخالت تمام کارگران و زحمتکشان از طریق رهبران محلی و سراسری در اداره امور کشوری و بین المللی. باید در اساسنامه مسئله مستقل بودن تشکل آنان و کسب قدرت سیاسی در جهت سرنگونی نظام استثمارگرانه توسط کارگران و زحمتکشان گنجانده شود. این طبقه کارگر است که بایستی قدرت سیاسی را در دست گیرد نه احزاب. اینها از نظر من حداقل مسائل مهمی هستند که باید مورد توجه قرار گیرد.

اما چند نکته در مورد ۸ مارس. اساساً در این روز اعتراضات زنان بخاطر شرایط زندگی خودشان، بطور کلی حرکت اعتراضی علیه نظام سرمایه داری بود. ولی بمرور زمان بورژوازی این روز را روز اعتراض زنان برای «برابری» تبدیل کرد، یعنی زنان مبارز عملاً در این روز اعلام میکنند که ما مشابه همین نظم را در هر کشور خواستاریم. زیرا «برابری» در سیاست یعنی عکس شرایط موجود نه چیز دیگر. بعنوان مثال اگر فردی در ایران خواستار «برابری» باشد اعلام کرده است که همین نظم را خواستارم و اگر در انگلستان خواستار «برابری» باشد اعلام کرده است که همین نظم موجود را خواستارم. در واقع «برابری» واژه فریبنده است یعنی اسم رمز نظام موجود است. در اقتصاد «برابری» یعنی اینکه کارگر از تولیدات خود یک برداشت کند ولی سرمایه دار بخاطر صاحب سرمایه بودن دو برداشت کند. بعبارت دیگر فرضاً اگر در کارخانه ای ۱۰۰ کارگر مشغول تولید کردن هستند آنان مجموعاً از تولیدات خود ۱۰۰ برداشت میکنند ولی سرمایه دار بتنهایی از همان تولیدات ۲۰۰ برداشت میکند. ضمن اینکه بعداً کالاهای ساخته شده توسط کارگران را بخودشان چند برابر گرانتر هم میفروشند و غیره. از اینرو اولاً، ما

این روز فرخنده را به همه مبارزین زن و مردی که با هدف براندازی مالکیت خصوصی مبارزه کرده اند تبریک میگوایم. دوماً، از همه زنان و مردانی که میخواهند در روز هشت مارس دست به حرکت های اعتراضی علیه شرایط موجود بزنند خواستاریم مالکیت اشتراکی بر ابراز تولید را بجای «برابری» مطرح کنند. خواست کارگران و زحمتکشان اعم از زن و مرد بایستی الغاء مالکیت خصوصی باشد. زیرا تا زمانی که زنان و مردان از نظر قانونی مالک داشته باشند آزاد نخواهند بود و از هر طرف اعم دولت، خانواده و جامعه حتی در خصوصی ترین زندگی آنان دخالت میگردد و همچنین نابرابری حقوقی و اجتماعی بین سرمایه داران و کارگران و زحمتکشان برقرار خواهد بود و بطور کلی در یک کلام کارگران و زحمتکشان اعم از زن و مرد دائماً مانند زمان فعلی از طرف سرمایه داران و اراذل و اوباش هایشان زیر ضرب خواهند بود.

در پایان مثال کوتاهی در رابطه با «برابری» بنویسم. «برابری» را تا جایی که به جنبه حقوقی و اجتماعی برگردد در همین نظم میتوان در قوانین کشورها گنجاند بدون اینکه بخش قابل اعظم آنها قابل اجرا باشند. مثلاً طبق قانون تصویب گردد که همه شهروندان کشور بایستی دارای پاسپورت باشند. فرض میکنیم در ایران نیز به همه افراد پاسپورت داده شود. سؤال این است که بطور واقعی چه کسی میتواند از پاسپورت استفاده کند؟ مسلماً فردی که دارای شرایط اقتصادی مناسبی باشد. ولی افرادی که نان شب شان را هم ندارند چطور؟ آنان باید پاسپورت را مانند دعای دعانویس ها بگذارند در داخل قفسه کتابخانه شان و درب آن را نیز برای ابد قفل کنند و فقط دلشان را خوش کنند که پاسپورت دارند! البته شعار «برابری» برای فریب خرده بورژواهای ناآگاه توسط احزاب بورژوایی و بورژواها شعار خوبیست زیرا خرده بورژواها آرزویشان این است که با سرمایه داران «برابر» شوند. در واقع این آن چیزیست که «برابری طلب» ها میخواهند، یعنی تغییر نیافتن یا برقراری شرایط موجود اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جوامع. به همین دلیل است که احزاب بورژوایی و خرده بورژوایی بجای الغاء مالکیت خصوصی «برابری» را تبلیغ و ترویج میکنند.

سرنگون باد نظام استثمارگران

برقرار باد نظام سوسیالیستی و کمونیستی

* نویسنده: حجت برزگر

* تاریخ: ۱۳۸۵/۱۲/۰۹ (۲۰۰۷/۰۲/۲۸ میلادی)

* آدرس تماس با اتحادیه مارکسیستها از طریق پست الکترونیکی:

melh9000@yahoo.com و nasim@comhem.se